

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตบางท้องที่ในจังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่
จังหวัดตาก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน
เป็นเขตควบคุมศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๓๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

เป็นปีที่ ๔๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตบางท้องที่ในจังหวัดเชียงราย
จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตาก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัด
แม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมศุลกากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตบางท้องที่ในจังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตาก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมศาลการ พ.ศ. ๒๕๓๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เขตท้องที่ดังต่อไปนี้^{๕๕} เป็นเขตควบคุมศาลการ

- (๑) อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
- (๒) ตำบลทุ่งข้าวพวง ตำบลเมืองาย และตำบลเมืองนะ ในอำเภอเชียงดาว และกิ่งอำเภอเวียงแหง ในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
- (๓) อำเภอท่าสองยาง อำเภอพบพระ และอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก
- (๔) อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน และอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- (๕) อำเภอขุนยวม ตำบลสบเมย ในกิ่งอำเภอสบเมย อำเภอแม่สะเรียง อำเภอแม่สะเรียง และอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๖

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๒

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม
พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๒

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องด้วยปรากฏว่าในเขตท้องที่บางแห่งในจังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตาก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและสหภาพพม่า ซึ่งมีการลักลอบนำสินค้าหนีภาษี ศุลกากรและสินค้าที่ควบคุมการนำเข้าและส่งออกเข้าออกอยู่เป็นประจำ และนับวันจะทวีจำนวนมากขึ้นสมควรกำหนดเขตท้องที่ดังกล่าวเป็นเขตควบคุมศุลกากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้